

KUKA JEESUS ON?

Matt. 16:13-20

13. Kun Jeesus oli tullut Filippoksen Kesarean alueelle, hän kysyi opetuslapsiltaan: "Kenen ihmiset sanovat Ihmisen Pojan olevan?"

14. He vastasivat: "Jotkut Johannes Kastajan, toiset Elian, toiset taas Jeremian tai jonkun muun profeetoista."

15. Sitten hän kysyi heiltä: "Entä te? Kenen te sanotte minun olevan?"

16. Simon Pietari vastasi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika."

17. Jeesus sanoi hänelle: "Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika, sillä ei liha eikä veri ole

sitä sinulle ilmoittanut vaan minun Isäni, joka on taivaissa.

18. Ja minä sanon sinulle: Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, eivätkä tuonelan portit sitä voita.

19. Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet. Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on päästetty taivaissa."

20. Sitten hän kielsi opetuslapsiaan kertomasta kenellekään, että hän oli Kristus.

Mitä usko on?

Mitä Sinä ajattelet Jeesuksesta? Kuka Hän on? Millainen mullistus tapahtuu, jos tunnustamme Jeesuksen Vapahtajaksemme? Mikä on uskontunnustuksen merkitys? Mikä on onnellisen elämän eli autuuden salaisuus?

Kuka Jeesus on?

Niin pian kuin olemme riittävän pitkään saaneet kuulla Jeesuksen puhetta ja nähdä hänen tekojaan sekä Raamatun lehdiltä että omassa ja muiden elämässä, Jeesus tekee meille tärkeän kysymyksen: "Mitä Sinä sanot Jeesuksesta? Kuka Hän on Sinulle?"

On huomattavaa, että Jeesus ei tehnyt tätä kysymystä opetuslapsilleen ennen kuin vasta kolmen vuoden yhteisen taipaleen jälkeen ja vasta puoli vuotta ennen Golgatan tapahtumia ja ylösnousemuksen voittoa.

Rakkauden tunnustuksen merkitys

Toisaalta on huomattava, että ei riitä se, että meillä on jonkinmoinen käsitys Jeesuksesta. Jeesus haluaa, että sanomme sen ääneen. Vasta ne ajatuksemme ja katso-muksemme, jotka puemme sanalliseen muotoon, tulevat meille todellisiksi elämäksi ja omaisuudeksemme. Niin kauan kuin uskomme ei pukeudu sanoiksi, jäämme heittelehtimään vaihtuvien ajatustemme ja tunteittemme vietäviksi.

Rakkauskin muuttuu konkreettiseksi vasta kun se on tunnustettu toiselle ja väärin rakkauksien pauloista paras tie on se, että pidetään suu tiukasti kiinni eikä kerrota omista tunteista toisille.

Mitä ihmiset sanovat?

Syy miksi Jeesus kysyi ensin ihmisten yleistä käsitystä itsestään ja vasta sitten opetuslasten käsitystä lienee siinä, että ihmisten on hyvin helppo vetäytyä yleisen mielihyvänsä tai tiettyjen "asiantuntijoiden" lausuntojen taakse välttääkseen henkilökohtaisen kannanoton.

Varsinkin japanilaisessa kulttuurissa pyritään samaistumaan ryhmään ja sen ajatteluun. Aito uskontunnustus edellyttää sitä, että uskallamme tulla Jeesuksen eteen aivan yksin ja aivan oman sydämemme ajatusten kanssa ja puemme sanoiksi sen, mitä näemme Jeesuksessa. Jumalanpalveluksessakin luemme uskontunnustuksen "minä" muodossa. Ei ole oikein ja rehellistä toistaa uskontunnustusta vain siitä syys-

tä, että muutkin sen lausuvat. Aon seurakunnassa kehotetaankin niitä, jotka eivät vielä voi yhtyä uskontunnustukseen lukemaan uskontunnustuksen hiljaa mielessään eikä ääneen muiden mukana!

Vaara turhentaa Jeesus

Ihmisten käsitykset Jeesuksesta olivat sellaista tasoa, että jos kristitty kuulevat Japanissa jonkun ei-kristityn antavan Kristuksesta niin myönteisen lausunnon kuin mitä Jeesuksen aikalaiset Jeesuksesta, he iloitsevat suuresti. Totuus on kuitenkin se, että Jeesuksen tunnustaminen yhdeksi Jumalan lähettämistä profeetoista ei vie meitä pitemmälle kuin islamin syliin. Itse asiassa se on kaunis uskonnollinen tapa turhentaa Jeesus. ”Jeesus on kyllä ihan OK, mutta meillä on nyt entuudestaan noita suuria profeettoja, ei Jeesusta tarvitse ottaa sen vakavammin kuin muitakaan.” Tunnettuahan on, että juutalaiset halki aikojen eivät profeettojensa ääntä kuulleet.

”Jeesus on kyllä ihan ”Jees”, mutta meillähän on oma japanilainen perinteinenkin uskonnollisuutemme. Vain Jeesuksen tunnustaminen Jumalan Pojaksi, Kristukseksi, on riittävää, jotta ihminen todella tekisi johtopäätökset Jeesuksen kuninkuudesta ja lähtee myös seuraamaan Häntä ainoana mahdollisena tienä iankaikkiseen elämään. Siksi kysymys siitä, kuka Jeesus on, on äärimmäisen tärkeä, jopa kuoleman vakava kysymys. Joka Hänestä tulee sinun elämäsi ainoa Pelastaja ja ainoa Valtias, tai sitten kuljet omia teitäsi omaa ”kristus -mielikuvaasi” hellien ja menetät koko elämäsi ja iankaikkisuutesi.

Uskontunnustus

Kun Jeesus sitten kysyi opetuslastensa käsitystä itsestään, Pietari edusti koko joukkoa tunnustuksellaan: ”Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika”.

Uskontunnustus ei ole pelkästään mielipiteen ilmaus jostakin henkilöstä tai asiasta. Uskon tunnustus on aina asettumista ”Sinä – minä” suhteeseen Jeesuksen kasvojen eteen. Siinä on kysymys ylistyksestä, jonka olemushan on siinä, että kerrotaan asianomaiselle itselleen, millainen hän on. Uskontunnustus ei siis ole vain julkinen tunnustus muiden ihmisten edessä siitä, mitä me uskomme – toki sekin puoli uskontunnustukseen kuuluu – vaan se on ennen kaikkea asettumista kasvokkain itse elävän Herran eteen. Uskontunnustus ei kuitenkaan rajoitu vain vastapuolen ominaisuuksien ja tekojen kuvailemiseen, vaan se vie väistämättä Jeesuksen herruuden tunnustamiseen, siis polvilleen Hänen eteensä ja sitten seuraamaan Jeesusta.

Mistä oikea vastaus?

Mistä Pietari sitten tiesi antaa oikean vastauksen? Mistä hän oli tullut siihen johtopäätökseen, että Jeesus ei ole vain tavallinen ihminen, eikä edes vain Jumalan valitsema ja valtuuttama profeetta, vaan itse Jumala ihmisenä – sitähan hänen uskontunnustuksensa tarkoitti. Oliko hän tullut tähän sen perusteella, mitä hän oli nähnyt Jeesuksen teoissa ja opetuksissa ja Jeesuksen tavassa kohdella häntä ja toisia ihmisiä. Tietenkin juuri tämä kaikki oli saanut Pietarin vakuuttumaan Jeesuksesta, mutta on muistettava, että Jeesuksen ympärillä liikkui myös paljon niitä, jotka näkivät samat Jumalan teot, mutta eivät silti tunnustaneet Jeesusta Herraksi tai saattoivat jopa vihata ja vainotakin Häntä.

Autuas Pietari

Matteuksen evankeliumissa Jeesus itse selittää syyn:

”Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika. Ihmisviisaus ei ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa. Minä sanon sinulle: sinä olet Pietari. Tälle kal-

liolle minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä voita. Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet. Minkä sinä sidot maan päällä, on oleva sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, on oleva päästetty taivaissa.”

Uskon tunnustus on aina myös haaste Jeesukselle. Hän vastasi Pietarin uskontunnustukseen julistamalla Simonin, Joonaan pojan (vrt. vastakohta Joonaan poika - elävän Jumalan Poika) **autuaaksi** ja antamalla hänelle uuden nimen Pietari. Autuaaksi julistaminen merkitsi vanhurskaaksi, Jumalalle kelpaavaksi ja taivaskelpoiseksi, julistamista.

Uusi nimi taas merkitsi taas Simoniin annettavan uuden elämän alkua, uudestisyntymistä, ja toisaalta hänelle annettua uutta tehtävää Kristuksen ruumiissa, seurakunnassa.

Jumalan ilmoitus

Pietarin oli johtanut tähän uskontunnustukseen Isän Jumalan vaikuttama ilmoitus. Usko ja uskontunnustus on tänäänkin Pyhän Hengen työtä ihmissydämissä. Pyhä Henki käyttää välineenään Raamatun sanaa synnyttäessään uskon ja uskontunnustuksen.

Syy, miksi Jumalan seurakunta on halki vuosisatojen kestänyt uskossa ja jatkanut uskonsa tunnustamista, on siinä, että usko ja uskontunnustus ovat Herran itsensä vaikuttamaa ja Hän kykenee huolehtimaan siitä, että mikään ei voi Hänen työtään estää. Jumalan ilmoituksen varassa vaeltava seurakunta on niin väkevä, että se marssia ei edes tuonelan portit kykene estämään.

Tuonelan portit

Jeesus vertaa siis kuoleman valtakuntaa, tuonelaa, muurilla varustettuun kaupunkiin. Vihollisen hyökätessä linnoitettua kaupunkia vastaan, se hyökkäsi yleensä heikoimmasta kohdasta eli murtamalla muurissa olevat portit. Jumalan seurakunta, joka vaeltaa Ylösnouseen seurassa, kulkee myös läpi kuoleman eikä kuoleman valtakunta voi sen marssia estää. Kysymys ei ole meidän uskomme ailahteluista vaan siitä, että uskomme kohde ja tunnustuksemme syy synnin, kuoleman ja Saatanan vallan voittanut Herra Jeesus Kristus vie oman voittosaattonsa taivaalliseen kirkkauteen asti.

Syntien anteeksiantamuksen avain

Jumalan ilmoituksen varassa meillä on myös oikeus ja velvollisuus julistaa toinen toisillemme syntien anteeksiannon sanaa. Käyttäkäämme siksi rohkeasti hyväksymme ja toisten hyväksi ripin valtaisaan valtuutusta: ”Kaikki mikä on maan päällä annettu anteeksi, on myös taivaassa pyyhitty pois.” Uskontunnustus ja syntien anteeksiantamisen julistus kuuluvat saumattomasti yhteen. Vain päivittäisessä Jeesuksen veren puhdistuksessa vaeltava uskova ja seurakunta kykenee vaikeiden aikojenkin keskellä korottaa äänensä ja tunnustaa Jeesuksen Herraksi.

Ristin ja ylösnousemuksen tie

Miksi opetuslasten tuli vaieta suuresta löydöstään: ”Jeesus on Jumalan Poika, Kristus, vapauttaja Kuningas, Jumalan lähettämä Uhri ja Ylimmäinen Pappi, Jumalan kirkkauden Ilmoitus, Elämä ja Ylösnousemus”. Syy oli toisaalta opetuslapsissa it sessään. Heidänkin käsityksensä Jeesuksesta ennen ristiä ja ylösnousemuksen voittoa oli vielä osittaista, vaikka se mitä he tunnustuvat oli totta eikä heidän tarvinnut uskontunnustustaan koskaan muuttaa. Sen sisältö sai kuitenkin Golgatan tapahtumien ja ylösnousemuksen voiton jälkeen aivan uuden syvyyden.

Toisaalta tavalliselle juutalaiskansalle sana Kristus, Messias merkitsi jotain aivan muuta kuin Vanhan Testamentin kärsivää Palvelijaa. Heille Messias oli poliittinen vapauttaja, joka olisi palauttava Israelin kansallisen itsenäisyyden ja tuonut ulkoisen kukoistuksen ja rauhan ajan. Siksi heille olisi hyödytöntä kertoa vielä Jeesuksen olevan luvattu Messias. Vasta kun he näkisivät Jeesuksen kärsivän heidän syntiensä rangaistuksen ja nousevan kuolleista vapauttaakseen heidät ei Rooman tyrannian, vaan synnin, kuoleman ja Saatanan tyrannian alta. Vasta silloin he voisivat tunnustaa Jeesuksen Jumalan Pojaksi. Vasta heidän taipumisensa parannukseen avaisi heidän sydämensä silmät vastaanottamaan Jumalan ilmoituksen Jeesuksesta.

Uskontunnustus ennen kastetta Tomoko Kiyokuni

Haluan jakaa yhden todistuksen siitä, miten Herra tänäkin päivänä avaa sydämiä ja synnyttää niissä aidon uskontunnustuksen:

Olen Tomoko Kiyokuni. Huomasin sanomalehdestä, että viime vuoden 2013 kesäkuun ensimmäisenä päivänä pidettäisiin (Mikko Goes to Heaven bändin) Gospel konsertti. Kiinnostuin ja osallistuin siihen. Konsertti ylitti odotukseni ja kosketti sydäntäni. Tuntui kuin olisin saanut kuulla Jumalan puhetta. Kotiin palattuani kerroin miehelleni, minkä voimakkaan vaikutuksen konsertti oli minuun tehnyt. Ehdotin hänelle, että menisimme joskus kirkkoon. Mutta eikös hän sanonutkin: ”No, mennään sitten huomenna!” Sana ”huomenna” yllätti minut iloisesti.

Kesäkuun 2. päivänä tulimme ensi kertaa jumalanpalvelukseen. Pastori ja seurakuntalaiset ottivat meidät lämpimän hymyillä vastaan. Ensimmäistä kertaa kuulemassani pastori Nummelan saarnassa hän puhui anteeksi antamisesta tähän tapaan: ”Kun anteeksi antaminen on vaikeaa, ei tarvitse itse yrittää, riittää, että antaa asian Jumalan käsiin.” Nämä sanat hämmästyttivät minua syvästi ja tunsin, miten sydämeni todella keventyi. Juuri tuolloin elämäni ole ensi kertaa kehkeytynyt ihmissuhde, joka särki sydämeni sairastumispisteeseen asti ja ajattelin, että en kykenisi antamaan anteeksi. Siksi pastori Nummelan sana asian jättämisestä Jumalan käsiin oli minulle suora Herran puhetta. Se oli minulle, joka yritin jotenkin itse selviytyä, hellä pelastava lahja.

Ihmettelin, miten armollinen kristinuskon opetus onkaan. En ollut tullut kirkkoon etsimään apua, mutta ihmettelin sitä, miten sydämeni oli keventynyt. Sen jälkeen miehelleni ja minulle kirkossa käynnistä on tullut tärkeä asia elämäämme.

Kun Nummelan perhe palasi kausilomalle Suomeen, meistä tuntui haikealta, mutta kesän aikana saimme kuulla monen erilaisen papin saarnoja ja syyskuusta lähetys-saarnaaja Pihkala opetti meitä. Saimme opiskella sekä raamattua että lähetin elämäntapaa. Elämäntähtäyksemme on kokenut 180 asteen täyskäännöksen. Tajuan nyt, että toisten ihmisten hyväksi toimiminen on iloinen asia.

Aiemmin elämässäni kohdatessani jotain kielteistä syytin itseäni kysellen mielessäni, olinko vastuussa asiasta tai oliko minussa jotain syytä, mutta pohjimmiltaan ajattelin olevani hyvä. Mutta kirkkoon tultuani tajusin, että olen syntinen. Olen sanomattoman kiitollinen, että Jeesus kantoi minunkin syntini ristille ja lunasti minut vapaaksi.

Edelleen kun sydämeni täyttää levottomuus ja murehdin, saan joka kerta rukoilla Jumalaa, pyytää Hänen apuaan ja saan myös kokea sydämen rauhaa. Koska haluan elää Jumalan tahdon mukaista elämää, toivoin saavani pian kasteen. Mutta sitä mukaan kuin kastepäivä lähestyi, alkoi myös pelottaa. Silti olen todella iloinen, sellainen on sydämeni nyt. Kiitollisuuden lisäksi on arkuus. Haluan, että saisin tästedeskin kiitollisena ja pyhää pelkoa tuntien elää Jumalan mielen mukaisella tavalla.

Miten on Sinun laitasi?

Jos tänään kuitenkin tiedät, että et vielä tunne Jeesusta niin paljon, että voisit vastata Hänen kysymykseensä: ”Sinä olet Kristus, minunkin Vapahtajani”, niin älä jätä Jeesuksen seuraa. Kuuntele Hänen puhettaan Raamatun Sanassa. Etsi niiden seuraajia, jotka jo tuntevat Herran. Herra on valmis ilmoittamaan Sinullekin olemuksensa salaisuuden. Sen jälkeen Hän kutsuu Sinut seuraansa ristien tielle, joka vie elämään. Ilman Häntä paraskin tässä ajassa jää tyhjäksi ja menetät iankaikkisuuden Hänen kanssaan.